

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 6831/08
16.04.2009. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Olge Đuričić, predsednika veća, Tomislava Medveda i Obrada Andrića, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Biljanom Šunderić, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, izjavljenoj protiv rešenja Ministarstva odbrane Republike Srbije, Sektora za materijalne resurse br. 1925-2 od 02.07.2008. godine, u predmetu naknade za neiskorišćeni godišnji odmor, u nejavnoj sednici veća, održanoj dana 16.04.2009. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba **SE ODBIJA.**

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je žalba tužioca izjavljena protiv rešenja načelnika VMA Up.-1 br. 1-6/165 od 02.04.2008. godine, kojim rešenjem je tužiocu priznato pravo na naknadu plate i posebne naknade i to po osnovu neiskorišćenih 15 dana godišnjeg odmora za 2006. godinu, po osnovu neiskorišćenih 7 dana godišnjeg odmora za 2007. godinu i po osnovu neiskorišćenih 16 slobodnih dana ostvarenih u toku 2005., 2006. i 2007. godine.

Tužbom kojom je pokrenuo ovaj upravni spor tužilac osporava zakonitost rešenja tuženog organa zbog netačno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava. Navodima tužbe ukazuje da se je u više navrata usmeno i pismeno obraćao pretpostavljenom starešini sa zahtevom za korišćenje godišnjeg odmora za 2007. godinu, naročito u periodu kada je bio na bolovanju i kada mu je bilo isplativije da koristi godišnji odmor nego bolovanje, ali da po tim zahtevima nije odlučivano. Sa navedenih razloga smatra da je neosnovano rešenjem prvostepenog organa odbijen njegov zahtev da mu se obračuna i isplati naknada i za 29 radnih dana neiskorišćenog godišnjeg odmora za 2007. godinu. Predlaže da sud tužbu uvaži i poništi osporeno rešenje, te svojom odlukom naloži tuženom da uvaži zahtev tužioca za priznavanje prava na novčanu naknadu za neiskorišćenih 29 dana godišnjeg odmora za 2007. godinu.

Tuženi organ je u odgovoru na tužbu ostao u svemu pri razlozima datim u obrazloženju osporenog rešenja i predložio da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Rešavajući ovaj upravni spor na osnovu činjenica koje su utvrđene u upravnom postupku u smislu odredbe člana 38. stav 1. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96) i ispitujući zakonitost osporenog rešenja u skladu sa članom 39. stav 1. istog zakona, Vrhovni sud Srbije je, ocenom navoda tužbe, odgovora na tužbu i spisa predmeta ove upravne stvari, našao da je tužba neosnovana.

Prema spisima predmeta i razlozima iz obrazloženja osporenog rešenja, tuženi organ je svojim rešenjem pravilno odbio žalbu tužioca izjavljenu na rešenje prvostepenog organa, za koju odluku je dao dovoljne i jasne razloge, koje u svemu prihvata i ovaj sud. Ovo stoga, što je pravilno, i po oceni Vrhovnog suda Srbije, tuženi organ našao da je odlukom prvostepenog organa tužiocu pravilno priznato pravo na naknadu plate i posebne naknade za neiskorišćenih 15 dana godišnjeg odmora za 2006. godinu, 7 dana godišnjeg odmora za 2007. godinu i 16 neiskorišćenih slobodnih dana, odnosno da mu osnovano nije priznato traženo pravo za još 29 radnih dana na ime neiskorišćenog godišnjeg odmora za 2007. godinu (kako proizlazi iz obrazloženja ožalbenog rešenja), a sa razloga što tužilac, u odnosu na tih 29 radnih dana, ne spada u krug lica na koje se odnose odredbe člana 103. stav 4. Zakona o Vojsci Jugoslavije ("Službeni list SRJ", br. 43/94 ... 37/02 i "Službeni list SCG", br. 7/05), pa mu ne pripada naknada za neiskorišćeni godišnji odmor u tom delu.

Kako je na osnovu uvida u radnu listu Klinike za plastičnu hirurgiju i opekotine nesumnjivo utvrđeno da tužilac godišnji odmor za 2007. godinu nije iskoristio u potpunosti jer se nalazio na lečenju i bolovanju počev od 12.01.2007. do 09.02.2007. godine i u periodu od 13.02.2007. do 28.02.2007. godine, kada mu je i prestala profesionalna vojna služba sa pravom na penziju, pravilno je, po nalaženju suda, tuženi organ ocenio da nemogućnost korišćenja preostalog dela odmora u konkretnom slučaju nije nastala iz razloga predviđenih odredbom člana 103. stav 3. usled kojih je, u smislu stava 4. istog člana, moguće ostvariti naknadu za neiskorišćeni godišnji odmor, a što tužilac navodima žalbe i tužbe i ne spori.

Sa napred navedenih razloga, Vrhovni sud Srbije je našao da je osporeno rešenje pravilno i na zakonu zasnovano, pa je, primenom odredbe člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 16.04.2009. godine, U. 6831/08

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Biljana Šunderić, s.r. Olga Đuričić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Olivera Strugarević

SnM